

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. LXXXIIX. Suspicio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

temporis antiquitate juvetur, & præscriptio circa jura superioritatis omnino cesset, *l. competit. 6. Cod. de præscript. 30. ann. cap. cum non liceat 12. ibique Abbas extr. de præscript. cap. placuit 8. §. porro 16. qu. 3. Abbas in cap. per venerabilem. col. fin. qui fil. sent legimus. Roman. consil. 371. n. 15. vers. dum autem queritur. Decius 307. n. 9. Ruin. consil. 69. col. pen. in fin. lib. 5. Paris. consil. 25. n. 19. lib. 4. idem consil. 25. n. 19. lib. 4. Purpurat. in l. 1. n. 40. ff. de offic. ejus, cui mand. jurisdicti. Jaf. consil. 208. col. 3. lib. 2.*

II X.

Superioritas inducit præsumptionem jurisdictionis, non domini; Montan. in *inst. de finib. regund. cap. 15. n. 12. Cravetta consil. 154. viso 5. n. 1.* ubi exemplo pascuorum hoc declarat, quæ non præsumuntur pertinere ad dominum loci, sed multo magis ad universitatem & homines subiectos, adde & Calcan. *consil. 34. n. 45. consil. 50. n. 3. Dec. consil. 550. juridicam. in princ. Welsemb. 2. consil. 62. n. 28.*

IX.

Superioritas censetur probata probatis subjectionis actibus. Abbas in *c. præterea. de testib. arg. l. si verò 12. §. si filiosam. 6. ff. mandat.*

X.

Superior Magistratus non tantum debet defendere inferiorum Magistratuum subditos, sed etiam Magistratum inferiorem punire. Brunnem. *ad l. 3. pr. C. de Canon. largit. titul.*

XI.

Legitimis heredibus deficientibus bona ad superiorem devolvuntur. Hinc in bona suorum officiatorum succedebat ab intestato præfectus prætorio. Et nunc Dominus Feudi succedit vassallo sine heredibus mortuo. Perez. *C. de Apparitor. præf. prætor. n. 4. 5.* Imò quivis Baro de mero Imperio investitus Jure Saxonico habet jus occupandi demortui sine herede bona. Brunnem. *C. eod. Col. 2.*

CAP. LXXXIII.
Superlativus.

Superlativa qualitas in paucis verificatur, Corn. *consil. 341. Quod dicta dos. in lit. n. vers. & sic non præsumitur. vol. 1. & consil. 181. Visis nonnullis. col. 8. in lit. q. vers. & licet soleat vulgari-ter dici. col. 2. ubi multos casus enumerat, in quibus ferè superlativa nunquam verificantur, add. & Pacian. 2. de probat. cap. 7. n. 26.*

CAP. LXXXIV.
Superveniens.

Axioma I.

Casus superveniens non nocet actui præcedenti, nisi actus adhuc sit imperfectus. Brunnem. *in l. 1. C. de Jure Fisci.*

II.

Causa superveniens immunitatis non tribuit exemptionem ob onere antea suscepto. *l. 5. §. 7. ff. de Jure Immun.*

III.

Causa superveniens iusta facit cessare privilegia, quæ rebus sic stantibus concessa intelliguntur. Perez. *C. de Excusat. mun. n. 15.*

IV.

Inidoneitas superveniens post officium depositum non præstat ab eo, qui pro officiali tenebatur. Perez. *C. de peric. Nominat. n. 5. Brunnem. ad l. 1. C. eod.*

CAP. LXXXV.
Suppletio.

Qui non supplevit cum potuit, noluisse credendus est, vide *supr. lit. N. cap. Noluisse.*

CAP. LXXXVI.
Supplicatio.

Axioma I.

Quodcumque juris est in Leuteratione, idem juris est in supplicatione. Quia etiam supplicatio perinde uti Leuteratio in aliquibus locis, v. gr. Ducatu Brunsvicensi ob quodvis gravamen concedi solet. Ita ergò supplicatio ad exemplum Leuterationis intra decendum debet interponi coram eodem iudice, alias sententiam non suspendit. *Conf. auth. quæ supplicatio. C. de præ. Imper. offer. l. un. de sentent. Præ. Prætor. Corpz. P. 1. Conf. l. 20. Defin. 25.*

CAP. LXXXVII.
Supplicium.

Axioma I.

Supplicium pro veritate melius est, quam pro adulatione beneficium, *can. nemo peritorem. 11. quest. 3.*

II.

Supplicio quem sententia destinavit, ei vox appellandi non denegatur, *can. non ita 2. q. 7.*

CAP. LXXXVIII.
Suspicio.

Axioma I.

Suspicio omnis potius repellenda quam approbanda, *can. oves. in fin. 6. q. 1. præsertim ea, quæ temeraria est, can. multi, in med. 2. qu. 1. & quæ ex adversariorum consensione surgit, quàm contemnendam esse docet cap. cunctis 11. q. 3.*

II.

Suspicio modica non debet animum sapientis immutare, *cap. ult. extr. de criminis falsi.*

III.

Suspicio probabilis recipit probationem in contrarium, *cap. presentium 7. quest. 1. nec ullus suspicionis arbitrio judicandus est, cap. primo 2. quest. 1. cum litigare sub iudice suspecto periculosum sit cap. cum inter 5. extr. de excepti. Quapropter suspectum qui iudicem putat, ei licet, antequam lis inchoetur, illum recusare, ut ad alium recurratur, can. ult. §. pen. 3. qu. 5. idque ex eo, quod suspectus Iudex esse non possit, can. ult. in princ. 3. q. 5. c. secundo 41. extr. de appellat. adeo ut nec Papa tali causam ex certa scientia committat*

cap. causam 17. extr. de offic. deleg. c. cum inter 5. extr. de Except.

IV.

Suspicionem tollit par affectionis causa, l. non solum 67. §. uno. ff. de rit. nupt. Gloss. in cap. cum R. Canonici 35. de offic. & potest. judic. deleg. Speculat. in tit. de judic. delegat. §. 7. n. 2. Honthem. 1. de arte Notar. cap. 28. n. 33. & naturale foedus suspicionem mali excludit, cap. pen. extr. de cohabitaz. Clericor.

V.

Suspicio in judicem cadere non solet, Carpz. P. 3. q. 104. num. 72. in crim. quippe qui vir bonus est, atque esse debet, l. sed si unus 17. §. ait Praetor. ubi Bart. ff. de injur. l. continuus 137. §. cum ita, ibi: ad judicem, hoc est, ad virum bonum, ff. de V. O. l. vir bonus 18. ff. judic. solv. Judicis enim sapientis est, semper verum sequi, habere in consilio fidem, religionem, æquitatem: libidinem autem, invidiam, metum, cupiditates omnes amovere, maximi æstimare conscientiam mentis suæ, meminisse posse, quem oderit absolvere, quem non oderit, condemnare, & semper non quæ velit ipse, sed quid lex & religio cogat, cogitare, eorumque omnium se DEUM habere testem, cui administrationis reddenda sit ratio, ut scribit Cic. pro Cluent. Unde si maximè causa suspicionis subit, propterea tamen judicem, non in totum quasi suspectum removendum, esse, sed quatenus duntaxat, ut alius ei minus suspectus adjungatur, Nov. 89. Aurb. si vero contigerit. C. de judic. Glossa in l. apertissimi. verb. judices. C. eod. tit. Myns. 2. observ. 51. Quin imò in crimine notorio tanquam suspectum reculari nullo modo posse, colligere licet ex cap. proposuit 24. ubi gloss. de appell. vid. Ant. Gomez var. resol. tom. 3. cap. 1. n. 46.

Suus heres. vid. Emancipatus.

CAP. LXXXIX.

Suum.

Axioma I.

Illud propriè suum esse dicitur, in quo plenam quis habet dispositionem & dominium, Bart. in l. Quintus. §. Argentò. ff. de auro legat. ubicunque igitur istud verbum suas in aliqua dispositione simpliciter ponitur sine adjuncto, in dubio de propriis, & non de alienis exponi debet, Bart. in l. cum in testamento. ff. de aur. legat. per l. debitor. 50. in princ. ff. ad SCt. Trebell. l. Salvius 6. ibi: patrem suum. ff. de legat. præstand. Alexand. consil. 23. Consideratis. col. 1. vol. 2. consil. 56. col. 1. vol. 1. Hyppolit. de Marfil. in sing. suis. notab. 21. Andr. Sicul. in cap. judicante. col. 9. de testam. Ludovic. Gomez. ad §. equè. Institut. de action. num. 18.

II.

Omnes scire debent, quod suum non est, hoc ad alium modis omnibus pertinere, l. cum quarebatur 11. vers. omnes. C. unde vi.

III.

Suum esse dicitur, quod ipsi auferri non potest, l. omnes 139. §. ult. ff. de R. I. l. non videtur 22. ff.

de acquir. possess. Hyppolit. à Collib. ad d. l. 139. §. ult. de R. I. Vult. 3. Consil. Marpurg. 24. n. 3.

IV.

De suis rebus quilibet facere potest pro voluntate sua, Gloss. in cap. 2. de jurejur. cum iustum sit, sua cuique committere, cap. pen. de sepulch. & quilibet rei suæ sit moderator & arbiter, l. in re mandata 21. C. mandat. ac proinde de rebus propriis ad libitum quis disponere potest, l. fin. ff. de pact. l. id quod nostrum 11. ff. de R. I. Bart. in l. 7. ff. de pactis. Paulus Grylland. de sortileg. vers. septimo quaro. n. 21. adeo quidem, ut hæc regula etiam in abutendo procedat, l. etiam 18. §. 1. ff. solut. matr. l. non iug. 2. ff. si à parent. quis manumiss. l. sed etsi 25. ff. de pet. hered. Consil. Arg. 1. consil. 88. n. 15.

Limita: in casu publicæ necessitatis, tunc enim domini rebus suis privari possunt, iique conferre tenentur, quantum exigit necessitas. Quoniam tunc rerum suarum non tam sunt domini, quàm custodes. Perez. C. de annon. & trib. n. 11.

V.

Licetum est cuilibet in suo facere, quod lubet, etiam cum alterius incommodo. l. §. §. si servit. vind. l. 1. §. idem ajunt. de aq. plu. arcend.

Limita (1.) si inde præjudicaretur Reipubl. hinc nemo in suo potest facere, quò impeditur publicus navigationis usus l. 1. pr. de flumin. (2.) Fœderà Doctores & Studiosis prohiberi potest, ne in suâ domo cum strepitu opificium exerceat, Perez. C. de Stud. libenl. n. 6. & 7.

VI.

Suum jactare, perdere, deferere quilibet potest. Cujac. in recit. Cod. de Rescind. Vendit.

VII.

Suum jactare in dubio nemo præsumitur, l. cum de indebito 25. §. qui cum solvit. ff. de probat. l. fin. ibi: neg. enim sic homo simplex. C. arbit. tut. l. Campanus 47. ff. de oper. liberi. Glossa in l. si heres ab eo 68. §. fin. verb. errorem. ff. ad SCt. Trebell. Glossa in cap. quia verisimile. verb. concesserit. de præsumpt. Afflict. devis. 13. num. 21. Paris. cons. 39. n. 5. Vult. 3. Consil. Marp. 35. n. 203. Quilibet enim avarus præsumitur, per Gloss. in l. quæ dotis. verb. tenebitur. ff. solut. matrim. Mascard. de probat. concl. 151. vol. 1. & quilibet ad conservandum potius, quam ad perdendum tendit. Paris. cons. 39. n. 6. per text. in cap. super hoc 5. de renunciat. Vult. 3. Consil. Marpurg. 18. n. 104. vide supra lit. l. cap. Jactare.

IX.

Suis sumptibus militare nemo cogitur, §. cum sit Romana 10. de simon. cap. 16. de præscript. & nemo de suo beneficium facere tenetur, cap. precaria 4. 10. q. 2. imò quicunque subit officium civile vel personale, non debet erogare de suo, l. fin. §. personale 1. ff. de maneribus & honoribus, quia officium suum nemini debet esse damnosum, l. sed si quis ex signatoribus 7. ff. quando testam. aper. juxta illud Catonis:

Cum labor in damno est, crescit mortalis egestas.

(Ec) 2

CAP.